

3. *Гейк Пол, Джексон Пітер* Вчись аналізувати ринок: Пер. з англ. — Львів: Сейбр-світло, 1995. — 270 с.

4. *Каплан Роберт С.* Организация, ориентированная на стратегию. Как в новой бизнес — среде преуспевают организации, применяющие сбалансированную систему показателей / Роберт С Каплан, Дейвид П. Нортон; Пер. с англ. — М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2004. — 416 с.

А. Л. Сабадирьова, канд. екон. наук, доцент
кафедри економіки підприємства,
О. В. Обнявко, канд. екон. наук, доцент, завідувач
кафедри фінансів, обліку і аудиту,
Одеський державний економічний університет,
вул. Преображенска 8, ауд. 215, м. Одеса, Україна, 65082,
e-mail: sabadyreva_antonina@mail.ru; aobnyavko@mail.ru

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ПОТЕНЦІАЛУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Інтеграція наукових підходів до стратегії розвитку потенціалу промислового підприємства передбачає комплексний підхід, який відповідає різноманіттю технічних, екологічних, економічних, організаційних, соціальних, інноваційних, психологічних, політичних, демографічних та інших властивостей такого потенціалу.

Отже, для промислового підприємства стратегію розвитку потенціалу можна розглядати як формування всебічної системи знань про підприємство, що втілюється в стратегічному наборі нормативно-методичного, ресурсного і правового забезпечення. Система знань є одним з найбільш важливих ресурсів підприємства, а здатність отримувати, інтегрувати, накопичувати, зберігати та застосовувати їх є найбільш важливим способом створення конкурентних переваг підприємства (фірми). Знання, одержані в результаті специфічного досвіду фірми, є складними для імітації фірмами-послідовниками, оскільки для отримання схожих знань конкуренти повинні мати аналогічний досвід [1, с. 38].

Система знань, якою володіє підприємство, впливає на стратегію формування потенціалу та характеризуються нормативно-методичним, ресурсним і правовим забезпеченням. Нормативно-методичне забезпечення втілюється у нормативній базі, нормативних методах, документах, правилах, термінології, нормах міжнародного характеру, що визначають формування стратегії та за-

безпечують ефективне функціонування промислового підприємства. Ресурсне забезпечення, необхідне для фінансово-господарської діяльності, визначається матеріальними та нематеріальними ресурсами зовнішнього середовища. Правове забезпечення системи засновано на законодавчих і нормативних актах щодо питань розробки, функціонування і розвитку системи, що приймаються на державному, регіональному, галузевому та інших ієрархічних рівнях управління.

Стратегія розвитку потенціалу промислового підприємства на підставі інновацій, впровадження нових та інформаційних технологій орієнтує на досягнення результатів ефективного виробництва за рахунок економії ресурсів, їх раціонального використання, зменшення питомої ваги витрат ресурсів у виробництві на одиницю продукції з урахуванням економічних, соціальних та інших обмежень. Під результатом стратегії розвитку потенціалу промислового підприємства слід розуміти досягнення ефекту, який виступає у формі вибору найбільш оптимального напрямку розвитку підприємства з альтернативних варіантів. Показники ефекту реалізації стратегії розвитку потенціалу промислового підприємства формуються під впливом синергійного ефекту та є абсолютними величинами. Ефективність стратегії розвитку потенціалу промислового підприємства характеризує співвідношення досягнутого ефекту і здійснених витрат. Ефект від реалізації стратегії розвитку потенціалу промислового підприємства є результатом оцінки діяльності промислового підприємства за показниками ресурсозбереження в умовах обмеження природних ресурсів та подорожчання виробничих запасів і трудових ресурсів. Ресурсозбереження — це комплекс організаційно-технічних заходів, які супроводжують всі стадії життєвого циклу об'єктів і спрямовані на раціональне використання та економне витрачання ресурсів [2, с. 857].

До зовнішніх факторів ресурсозбереження відносяться економічні, політичні, соціально-демографічні, технологічні, конкурентні та географічні фактори, які сукупно впливають на потенціал промислового підприємства.

Внутрішніми факторами ресурсозбереження є технічні, організаційні та соціально-економічні фактори, що адаптується на всіх рівнях управління конкурентоспроможністю організації [3, с. 229]: технологічні, які забезпечують мінімальні виробничі витрати ресурсів; організаційні, що удосконалюють організацію праці, виробництва та управління з метою економії ресурсів; соціально-економічні, за якими здійснюється управління трудовими ресурсами.

До останньої групи факторів ресурсозбереження можна віднести і функціонування ефективного внутрішнього економічного механізму підприємства. Слід враховувати, що підприємство як цілісна система і виробничі та інші підрозділи як окремі його частини — це принципово різні за цілями, можливостями, місцем у внутрішньовиробничому розподілі праці системи. Тому на відміну від підприємства, метою якого є загальний сукупний економічний результат у вигляді прибутку, одержаного всіма його структурами в результаті синергійного ефекту, цілі виробничих підрозділів полягають у тому, щоб, по-перше, виробити таку кількість високоякісної продукції, яка потрібна відповідно до укладених угод із покупцями; по-друге, досягнути цієї мети із залученням оптимальних обсягів матеріальних і трудових ресурсів, по-третє, оптимізувати рівень витрат виробництва [5].

Література

1. Федулова Л. І. Економіка знань: Підручник. — К.: Ін-т екон. та прогнозув. НАН України, 2009. — 600 с.
2. Социально-экономический потенциал устойчивого развития: Учебник/ Под ред. Л. Г. Мельника и проф. Л. Хенса. — Сумы: ИТД «Университетская книга», 2007. — 1120 с.
3. Фатхутдинов Р. А. Производственный менеджмент: Учебник. — 6-е изд. — СПб.: Питер, 2008. — 496 с.
4. Валуєв Б. І., Обнявко О. В., Варічева Р. В. Новий виток ідеї внутрішніх товарних відносин у промисловому підприємстві: екскурс в минуле, хибність сучасної концепції // Економіст. — 2007. — №. 7. — С. 57—61.

О. С. Саламін, аспірант кафедри економіки підприємства,
Львівський національний університет ім. Івана Франка,
Україна, м. Львів
e-mail: Oksanka_lviv@ukr.net

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Необхідними умовами формування чітких стратегічних цілей сільськогосподарських підприємств, спрямування на їх досягнення обмежених ресурсів є передбачення ринкових тенденцій, урахування спрямованості державної регуляторної політики.